

POŚWIADCZONY (4) *part praet pass pf*

poświadczony (3), **poświadczon** (1).

Pierwsze o jasne; -ã- (2) BibRadz, RejPos, -a- (2) Mącz, RejZwierc; -ony; forma niezłożona z tekstu nie oznaczającego ó.

sg m N poświadczony (1). ◇ f N poświadczoną (1). ◇ n N (praed) poświadczone (1) [może impers od POŚWIADCZYĆ]. ◇ pl G poświadczonych (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: poświadczon przez kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Którego prawdziwość stwierdzono słowem lub czynem, potwierdzony, dowiedziony (4) : Attestatus, Poświadczony/ potwierdzony. Mącz 452c.

Wyrażenie: »poświadczon(y) dowody, świadectwem« [szyk 1:1] (1:1): Ale teraz íprawiedliwość Boża íeßt obiáwioná przez zákon/ poświadczona świadectwem zakonu y Prorokow [testificata a lege et Prophetis]. BibRadz Rom 3/22; íż gdy íuż z onych táíemnic Boítwá wiecznego prawdziwie á práwie íáko pálcem przez Duchá fwiętego okazano y íftemi dowody poświadczone będye. RejPos 276.

W przeni (1) :

Wyrażenie: »usty poświadczony« (1): A co tákich miłóściwych obietnic íego mamy od Prorokow ná fwiát wywołánych/ y wíty íego fwiętymi poświadczonych/ á ktoby íe wyliczyć mógl. RejZwierc 5.

Synonimy: dowiedziony, potwierdzony, zatwierdzony.

Cf POŚWIADCZYĆ